

ת"פ 13256/09/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ב א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13256-09-15

ת"פ 47412-06-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' א

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ב א

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד רעות זוסמן ונטליה אוסטרובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד אילן שדי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 13256-09-15 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

אישום שני:

א. **תקיפה הגורמת לחבלה של ממש** (2 עבירות), לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 3.9.15, בין השעות 18:00 ועד חצות הלילה, התקשר הנאשם למתלוננת, אשר היתה עימו בקשר זוגי, מספר רב של פעמים. באותן נסיבות שלח הנאשם למתלוננת מספר רב של מסרונים והודעות קוליות ובהן גידף אותה וזאת על אף בקשתה של המתלוננת שיחדל.

על פי המתואר באישום השני, ביום 4.9.15, עת שהתה המתלוננת אצל חברתה ס (להלן: "ס"), התקשר הנאשם אל המתלוננת ואמר לה כי הוא מגיע. בהמשך, הגיע הנאשם אל פארק בסמוך לביתה של ס כאשר באמתחתו שתי שרשראות ברזל ושרשרת ברזל נוספת לה מחובר יתד ברזל שאורכה 10 ס"מ. המתלוננת ירדה מביתה של ס כדי לפגוש בנאשם, ואחריה ירדו גם חברותיה ל וס. באותן נסיבות הצליף הנאשם בגופה של

עמוד 1

המתלוננת באמצעות שרשרת ברזל וכן הצמיד את יתד הברזל אל בטנה. ל אשר ניסתה לגנון על המתלוננת, משכה אותה לאחור, ובתגובה לכך הצליף הנאשם בל באמצעות שרשרת ברזל. בכדי להתגונן הכתה ל בנאשם באמצעות בקבוק פלסטיק שנמצא בסמוך למקום. בהמשך ניסתה ס להרחיק את הנאשם מהמתלוננת ואז תקף אותה הנאשם ופגע ברגלה באמצעות שרשרת הברזל. בהמשך לכך נמלטה ס והזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת שריטות וחבלות בכפות הידיים והאמות וכן סימנים אדומים בחלקה העליון של ירך שמאל וסימנים עגולים בישבנה. לל נגרמו סימני חבלה במפרקי כפות ידיה ובגב התחתון. כמו כן, בירכה הימנית נגרם סימן חבלה עם שטף דם ורגישות באזור. לס נגרם סימן אדום בירך.

2. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 47412-06-15 (להלן: "התיק המצורף") בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

אישום שני

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

על פי האישום הראשון, בתאריך 9.3.15, התגלע סכסוך בין הנאשם לס ר (להלן: "ס") על רקע חוב בסך 30 ₪ אותו חב הנאשם למתלוננת. באותן נסיבות שלח הנאשם לס, אותה הכיר על רקע היכרות חברית, מסרון בו נכתב: "אני מציע לך שלא כדאי לך להיות בטווח עין שלי! שאני לא אראה את הפרצוף המכוער שלך" ובהמשך כתב: "סבבה אם אני אראה אותך בטווח עין שלי חבל עליך!" ובהמשך כתב: "יאללה תני גז ילדה מגעילה וסכסכנית שהקדוש ברוך הוא יקח אותך ותמותי בקשר ואת לא תראי את הכסף המסריח שלך יא טינפת אחת. עכשיו אני מבין את יוסי והוא צודק ואם אני אראה אותך בטווח העין שלי זה הסוף שלך! תזהרי ממני יא שמנה מסריחה". בהמשך, בין התאריכים 9.3.15 ועד 13.4.15, התקשר הנאשם לטלפון של ס עשרות פעמים.

על פי האישום השני, בתאריך 29.3.15, הגיע הנאשם בסמוך למקום עבודתה של ס. באותן נסיבות, עת סיימה ס את עבודתה ופנתה לעבר תחנת האוטובוס, ובעודה מנסה לעלות לאוטובוס, הגיח הנאשם, חסם את דרכה ומנע ממנה לעלות לאוטובוס. באותן נסיבות לקח הנאשם את מכשיר הטלפון שלה, זרק אותו ארצה ודרך עליו עד שעוברי אורח שחלפו במקום עצרו בעדו. באותן נסיבות גידף הנאשם את ס ואמר לה כי הוא יודע שהיא התלוננה במשטרה ושה "יעלה לה ביוקר". כתוצאה ממעשיו נגרמו למכשיר הטלפון שברים קטנים ושפשופים במגן.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 30, רווק, בעל תעודת בגרות חלקית. בגיל צעיר

אובחן כסובל מקשיים קוגניטיביים ומהפרעה התפתחותית רגשית. בצעירותו, טופל במרפאות חוץ במסגרת המערכת הפסיכיאטרית עקב התפרצויות זעם מהן סבל. בהמשך לא גויס לצה"ל עקב אי התאמה והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. הנאשם הוכר כסובל ממגבלות התפתחותית קלה וזכאי לקצבה. לדברי אימו, הוא מאופיין בהתנהגות ילדותית, קשיים בהבנת סיטואציות חברתיות ודפוס התנהגות מקובעים ונוקשים גם אל מול חברים ובני משפחה. בהתייחס לביצוע העבירות, לקח הנאשם אחריות חלקית על ביצועו, הנאשם תיאר כי ברקע מערכת יחסים זוגית בינו לבית המתלוננת בתיק העיקרי אשר נמשכה שנתיים וחצי. הנאשם תיאר אלימות מילולית אך שלל אלימות פיזית. תאר קונפליקטים על רקע התנהגות המתלוננת שלתפיסתו היתה בעייתית. לדבריו, הוא יזם את הפרדה ממנה ובהמשך ביקש לחזור לקשר עימה גם באופן אובססיבי, תוך הפרת איסור יצירת קשר. שירות המבחן התרשם כי בני הזוג פיתחו קשר תלתי הדדי שאופיין בחוסר נפרדות. בתאריך 3.11.15, שולב הנאשם במסגרת טיפולית "בית נועם", ואולם גורמי הטיפול העריכו כי הוא נעדר יכולת רגשית וקוגניטיבית הנדרשת בתהליך הטיפול והוחלט על הפסקת הטיפול. לאור זאת שולב הנאשם בתחילת חודש ינואר 2016 במרכז למניעת אלימות במשפחה. מדיווח גורמי הטיפול עולה כי הנאשם מקפיד להגיע לכל המפגשים ומבטא רצון להמשיך בקשר הטיפולי. כמו כן, עלה כי לנאשם יכולת טובה ליצירת קשר טיפולי וכי הוא לומד לפרש באופן מדויק יותר מצבים חברתיים.

במסגרת תסקיר משלים, דיווח שירות המבחן כי הנאשם מתמיד בהליך הטיפולי ועומד בדרישות הטיפול. הנאשם מסר כי מצליח להבין את הפסול בהתנהגותו ולהכיר באופן ראשוני באחריותו. בשיחה עם אביה של המתלוננת, אשר משמש כאפוטרופוס שלה, מסר כי המתלוננת סובלת מבעיה התפתחותית מסוג PDD-NOS והינה בעלת אינטליגנציה גבולית. מסר כי הוא והמתלוננת אינם מרגישים מאוימים על ידי הנאשם וכי לא יתנגד לחידוש הקשר בין הנאשם לבתו בתום ההליך המשפטי. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר מתמודד עם קשיים קוגניטיביים, עם זאת מצליח לתפקד באופן תקין ברמה המשפחתית והתעסוקתית. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי לנאשם יכולת טובה ליצירת קשר טיפולי, הוא מביע רצון להמשיך את הקשר הטיפולי וההליכים המשפטיים הביאו להרתעתו. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינים מושרשים, לוקח כיום אחריות מלאה יותר על מעשיו ומעוניין לשוב למסלול חיים נורמטיבי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על צו של"צ לצד צו מבחן ומאסר על תנאי.

ראיות לעונש

5. תמונות המתעדות את שרשראות הברזל והיתד עימן ביצע הנאשם את המיוחס לו בתיק העיקרי וכן את החבלות שנגרמו למתלוננת.
6. עדות אימו של הנאשם - מגיל גן למד הנאשם במסגרות מיוחדות, כמו כן היה הנאשם בטיפול במרכז לבריאות הנפש מחשש שיפגע בעצמו.
7. נ/1 - דו"ח אבחון פסיכודיאגנוסטי בעניינו של הנאשם מאת "מרכז אביב", שהינו מרכז לטיפול, יעוץ ואבחון בתחומי הנפש וההתנהגות, מיום 19.7.16. ממנו עולה, בין היתר, כי הנאשם סובל מלקות קוגניטיבית משמעותית המקבילה לרמה של מגבלות שכלית במישורי חיים רבים, אך לא בכולם. מנת המשכל של הנאשם נמצאת בטווח שבין IQ 65-75, דבר המאפיין תפקוד שכלי גבולי הפוגם ביכולתו להבין מצבים חברתיים ולתפקד במצבי דחק ולווסת את צרכיו. על פי חו"ד יש צורך בטיפול תרופתי, נפשי והרגעתי כדי לווסת את דחפיו ותגובותיו האימפולסיביות של הנאשם. כמו כן, יכולותיו להבין את

השפעת מעשיו על הזולת ויכולתו לעמוד כנגד דחפיו הן נמוכות לעומת אדם רגיל.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רעות זוסמן ונטליה אוסטרובסקי, הנאשם יליד 1986, נעדר עבר פלילי. מעשי הנאשם בתיק העיקרי מלמדים על היעדר מורא ועל תכנון מוקדם. הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בכלי תקיפה והצליף במתלוננת ובחברותיה שניסו להיחלץ להגנתה. לכולן נגרמו חבלות. בתיק המצורף הנאשם איים והטריד את ס על רקע חוב של 30 שקלים. הנאשם התקשר לס במשך יותר מחודש ימים עשרות פעמים. בנוסף, הגיע למקום עבודתה, חסם את דרכה ומנע ממנה לעלות לאוטובוס, בהמשך נטל את מכשיר הטלפון שלה, השליך אותו לרצפה ודרך עליו. האירוע הסתיים בהתערבות עוברי אורח. במעשיו של הנאשם יש פגיעה בשלוות נפשו, בביטחון בשלמות גופן וברכושן של המתלוננות. הנאשם נעדר גבולות ונעדר שליטה עצמית, לא נרתע גם כאשר מעשיו נעשים בציבור ובנוכחות אנשים אחרים. מתחם העונש ההולם באשר לתיק העיקרי הינו ממאסר קצר ועד ל- 18 חודשי מאסר. מתחם העונש בתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר. מתוך תסקיר שירות המבחן עולה כי הגם שישנה התקדמות והנאשם נמצא בהליך טיפולי, הרי שבשלב הזה ניתן היה לצפות כי תהיה לקיחת אחריות מלאה ואולם מהתסקיר עולה כי הוא מכיר באופן ראשוני באחריותו. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננות.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אילן שדי, הנאשם הינו בעל רמה מנטלית וקוגניטיבית נמוכה מאוד וישנה חוו"ד ממרכז אביב שמצביעה על כך (נ/1). מדובר באבחנה לפיה רמת התנהגותו הקוגניטיבית של הנאשם מצויה ברף של 2% הנמוכים באוכלוסייה. אמנם אין הדבר מלמד על פטור או סייג לאחריות פלילית כמובנם בחוק, ואולם מדובר במי שסובל מלקות שכלית-התפתחותית, מוכר בביטוח הלאומי והדברים מדברים בעד עצמם. גם שירות המבחן מתייחס לכך בתסקירו ומצביע על כך שמהבחינה הסוציאלית-קלינית זקוק הנאשם לטיפול. הנאשם לא היה מטופל בשום מסגרת עד לתחילת ההליך הזה מאחר שלא נמצאה לו מסגרת מתאימה. כיום רתום הנאשם להליך טיפולי. התסקיר מצביע על כך שהנאשם בר טיפול, מעוניין בטיפול ואף מצליח להתקדם במסגרת הטיפולית. הנאשם הודה מיד. המתלוננת לא שוללת חזרה לקשר עימו ואפילו אביה לא מביע התנגדות מאחר שמבין את הרקע למעשיו של הנאשם. מדובר בנאשם שיש אפשרות לשקם ושירות המבחן רואה אופק טיפולי ולכן כולם יצאו נשכרים מהטלת צו פיקוח אשר יפקח על המשך טיפולו של הנאשם. בנוסף, אביו של הנאשם, עימו היה לו קשר הדוק מאוד, נפטר באוקטובר 2015. האב היה נכה צה"ל ובשנים האחרונות חלה הידרדרות במצבו. מצבו הבריאותי ופטירתו של האב היוו זעזוע עמוק לנאשם. בנוסף, אימו של הנאשם מכלכלת אותו ועוד שני בנים. הנאשם עבד עד לאירוע במאפייה. מאז הוא כבר שנה וחצי שאינו עובד. מאז ששוחרר בתנאים לא הפר הנאשם את תנאי שחרורו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום בתיק העיקרי מתאר שני מקרים שהינם חלק מאותה מסכת עבריינית ולפיכך יש לראותם כאירוע אחד. כתב האישום בתיק המצורף מתאר אף הוא שני מקרים שהינם חלק מאותה

מסכת עבריינית בנפרד מהאירוע המתואר בתיק העיקרי. לפיכך יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד נפרד בגין כל אחד מהאירועים.**

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בתיק העיקרי הינם פגיעה בשלוות נפשה של המתלוננת (באשר לעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק) ושלמות גופן של המתלוננת וחברותיה (באשר לעבירת התקיפה). הערכים שנפגעו בתיק המצורף הינם שלווה נפשה ושלמות רכושה של המתלוננת.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים, באשר לאירוע שבתיק העיקרי הינה ברף בינוני עד גבוה, וזאת נוכח התנהגותו האלימה של הנאשם הן כלפי המתלוננת והן כלפי חברותיה אשר חשו לעזרתה, ונוכח השימוש בשרשראות ברזל והחבלות שנגרמו. הפגיעה בערכים המוגנים באשר לאירוע שבתיק המצורף הינה ברף בינוני וזאת נוכח האובססיות בה נהג הנאשם וכן העובדה שהיה צורך בהתערבותם של עוברי אורח בכדי לגרום לו לחדול ממעשיו (אישום שני בתיק המצורף) וכן נוכח אופי האיום כלפי ס על שהעידה להתלונן נגדו במשטרה.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג וברח לתקופות משמעותיות (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14); ע"פ (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); ת"פ (רמ') 19805-09-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג 5 מדינת ישראל נ' עביד** (31.1.16); ת"פ (רמ') 24459-04-14 **מדינת ישראל נ' אלנסאסרה** (6.1.16); ת"פ (רמ') 36158-09-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.5.16); ת"פ (רשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13)).

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; בתיק העיקרי, באישום השני, הגיע הנאשם למקום לאחר שהודיע למתלוננת כי הוא מגיע וכאשר באמתחתו שרשראות הברזל. בתיק המצורף, באישום השני, הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת, חסם את דרכה ומנע ממנה לעלות לאוטובוס ומכאן ניתן ללמוד כי למעשיו אלו קדם תכנון.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; בתיק העיקרי, באישום השני, השתמש הנאשם בשרשראות ברזל כשלאחת מהן מחוברת יתד ברזל, והיכה באמצעותן את המתלוננת ואת חברותיה. השימוש בחפצים אלו, עלול היה להביא לפגיעה משמעותית במתלוננת וחברותיה. בתיק המצורף, באישום השני, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון של ס, הטיח אותו לרצפה ודרך עליו תוך שהוא מונע מס לעלות על האוטובוס, וחדל ממעשיו רק לאחר התערבותם של עוברי אורח. אלמלא התערבותם עשוי היה להיגרם נזק משמעותי יותר למכשיר הטלפון של ס.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; בתיק העיקרי, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת שריטות וחבלות בכפות הידיים והאמות וכן סימנים אדומים בחלקה העליון של ירך שמאל וסימנים עגולים בישבנה. לל נגרמו סמני חבלה במפרקי כפות ידיה ובגב התחתון. כמו כן בירכה

בימנית נגרם סימן חבלה עם שטף דם ורגישות באזור. לס נגרם סימן אדום בירך. בתיק המצורף כתוצאה ממעשיו נגרמו למכשיר הטלפון שברים קטנים ושפשופים במגן.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הרקע לביצוע המעשים בתיק העיקרי הוא רצונו של הנאשם לשוב ולקיים מערכת יחסים זוגית עם המתלוננת לאחר פרידתם. הרקע לביצוע המעשים בתיק המצורף הינו חוב כספי של 30 ₪ אשר היה חייב הנאשם למתלוננת.

16. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם סובל מלקות קוגניטיבית משמעותית המקבילה לרמה של מוגבלות שכלית התפתחותית במישורי חיים שונים, וכי מצבו מתאפיין בתפקוד שכלי גבולי ופוגם ביכולתו להבין מצבים חברתיים, לתפקד במצבי דחק ולווסת את צרכיו. על פי חו"ד אשר הוגשה בעניינו (נ/1) יכולותיו להבין את השפעת מעשיו על הזולת ויכולתו לעמוד כנגד דחפיו הינן נמוכות לעומת אדם רגיל. סבורני כי יש בכך כדי להשפיע לקולא על מתחם העונש ההולם.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד ל- 18 חודשי מאסר. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין, בעיקר נוכח מצבו הקוגניטיבי של הנאשם וכן לאור התרשמות שירות המבחן וכן האמור בחוות הדעת של "מרכז אביב", לפיהם הליך טיפולי נדרש בכדי להפחית את מסוכנותו של הנאשם. הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ומהתסקירים עולה כי הוא משתף פעולה ואף נתרם מהטיפול. עם זאת, הנאשם עדיין נמצא בשלבים ראשוניים של תובנה ולקיחת אחריות, משכך סבורני כי אין בהליך השיקומי שעשה הצדקה לחרוג ממתחם העונש. עם זאת יש מקום להתחשב בכך בעת גזירת עונשו בגדרי מתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1986, בעל לקות קוגניטיבית משמעותית ונעדר עבר פלילי. שליחת הנאשם למאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תפגע בו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. הנאשם נרתם להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, בו הוא מתמיד וממנו הוא נתרם. לקוות הקוגניטיבית של הנאשם פוגמת ביכולתו להבין מצבים חברתיים ולתפקד במצבי דחק ולווסת את צרכיו. מגיל צעיר למד הנאשם במסגרות מיוחדות, ואף טופל במרכז לבריאות הנפש מחשש שיפגע בעצמו. בין הנאשם למתלוננת בתיק העיקרי, אשר סובלת אף היא ממוגבלות שכלית התפתחותית משמעותית, התנהלה מערכת יחסים זוגית. הנאשם התקשה לקבל את סיומה של מערכת היחסים ועל רקע זאת פעל כמתואר בתיק העיקרי.

20. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם היה עצור במשך למעלה מחודשיים וכי לאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לקשיים הקוגניטיביים בהם הוא לוקה ולצורך בהליך טיפולי משמעותי.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ברף נמוך יחסית של המתחם. לצד זאת, נוכח הפגיעה במתלוננות יש מקום להורות על פיצויים בהתאם לנזק שנגרם לכל אחת.

סוף דבר

23. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 5.3.17.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע כלפי אדם.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון כלפי אדם, לרבות איומים, או עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ אשר יחולק באופן הבא:

1,500 ₪ למתלוננת בתיק העיקרי, עדת תביעה מספר 5 באמצעות האפוטרופוס החוקי שלה.

700 ₪ לל, עדת תביעה מספר 3 בתיק העיקרי.

500 ₪ לס, עדת תביעה מספר 6 בתיק העיקרי.

300 ₪ לס, עדת תביעה מספר 3 בתיק המצורף.

הפיצויים יופקדו ב- 6 תשלומים שווים רצופים החל מיום 1.3.17 ויועברו למתלוננות על פי פרטים שתמסור המאשימה. ככל שיופקד חלק מהסכום, יועבר בהתאם לחלקן היחסי של המתלוננות.

ה. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם אם כי אם לא יבצע את צו המבחן כנדרש ניתן יהיה להפקיעו ולגזור את דינו מחדש.

לאחר היות גזר הדין חלוט, מכשיר הטלפון של הנאשם, ככל שנתפס, יושב לו.

ככל שנתפסו סכין, שרשרת או חלקי מתכת, הרי שלאחר היות גזר הדין חלוט, יושמדו, בכפוף לכל דין.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ז, 05 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים.

